

Statečné psí srdce za rok 2011 zná vítěze!

Psím hrdinům přišli pogratulovat i známí hosté. Na slavnostním předávání cen bylo možné potkat třeba Kateřinu Herčíkovou, Martu Jandovou, Kateřinu Brožovou, Petra Fejka či spisovatelku Báru Nesvadbovou. A na místě byli také partneři z ankety Zlatý záchranařský kříž, takže kdoví ví. Třeba se některý z dekorovaných nositelů Statečného psího srdce dostane až k prezidentovi na Pražský hrad, tak jako minulý rok.

Příběhy oceněných psů

Vítěz kategorie: Záchranářský čin služebních psů

Zep a oběť autonehody

Dva dny před Štědrým dnem se kolem poledne na silnici mezi obcemi Doudleby nad Orlicí a Potštejnem stala dopravní nehoda. Jenže, jak na místě zjistili policisté, řidič nabouraného vozu nebyl k nalezení. Policisté vědí, že není-li řidič na místě nemuší ještě nutně znamenat, že od nehody utekl, jak to činní třeba někteří pražští milionáři. Leckdy se totiž stane, že upadne do šoku a v tomto stavu se vzdálí, často v situaci, kdy utrpěl vážné zranění. Na místo byl tedy obratem povolán služební kynologický tým, konkrétně německý ovčák Zep s podpraporčíkem Petrem Kuhnem. Zep byl u havarovaného vozu nasazen na vyhledání stopy. Zachytil a sledoval ji zhruba čtvrt kilometru podél silnice. Potom pokračoval přes pole, louku, složitým terénem přes křoví a tam označil ležící osobu. Jak se záhy ukázalo, byl to opravdu řidič havarovaného vozidla, tou dobou již v bezvědomí. Policisté mu na místě poskytli první pomoc a poté byl vozem rychlé zdravotnické pomoci přepraven do hradecké fakultní nemocnice. Jeho zranění byla vážná a Zak mu díky svému šikovnému nosu zachránil život. Svým činem krátce

před Štědrým dnem tak vybojoval ocenění Statečného psího srdce.

Vítěz kategorie: Záchranářský čin laiků

Německý ovčák Argo

Na první pohled to může vypadat jako takřka banální venkovský příběh. Jenže právě on vystihuje to, čemu se někdy říká „hrdinství všedního dne“. A právě tím jsou nám naši čtyřnozí přátelé odpradávná tou největší oporou. Nejinak je tomu i v tomto takřka všedním příběhu německého ovčáka Arga a jeho majitelky Marie Dvořákové. Všechno začalo úplně normálním venkovským podvečerem uprostřed minulého zimy na Českomoravské vrchovině. „Šla jsme jako obvykle nakrmit naše kamerunské kozy. Venku dost mrzlo, proto byly kozy zavřené ve chlévě. Bydlíme na konci vesnice a chlév je dál od mého domu, ve kterém tou dobou navíc stejně nikdo nebyl,“ vypráví Marie Dvořáková. Arga, který jí samozřejmě doprovázel, nechala venku, protože si tam hrál s druhým psem. „Ve chlévě jsem za sebou zavřela dveře. Jenže jsem zapomněla, že zevnitř není klika. Rychle jsem přemýšlela, co budu dělat. Oknem jsem vylézt nemohla, protože se dalo otevřít jen napůl. Takže mi nezbývalo dělat nic jiného, než volat o pomoc. Jenže to nebylo k ničemu, široko daleko nikdo nebyl a věděla jsem, že ani nebude,“ vzpomíná Argova panička, která po chvíli věděla, že jde do tuhého. S houstnoucí tmou sílil také mráz, a že ten na Vysočině umí jít pěkně hluboko. „Ke kozám chodím jen já, takže mi hrozilo, že bych tam zůstala dlouho, určitě do rána. Kdyby venku tak nemrzlo, nebyl by to problém, ale už za tu chvíli, co jsem tam byla, mi začínala být čím dál větší zima,“ popsala neradostné chvíle.

Jedna šance však přece jen byla. Venku stále čekal Argo. „Tak mě napadlo na něj zavolat. Byl to prostě jen takový nápad, pokus. K mému překvapení se do půl minuty otevřely dveře a v nich stál Argo. Bylo to zvláštní, nikdy jsem ho to neučila, nikdy na kliku neskákal, myslela jsem, že ani neví, k čemu je,“ popisuje své pocity zachráněná Marie a dodává: „Nevím, jestli je to velký čin, ale vím, že Argo mě zachránil minimálně před velkým podchlazením, ne-li před něčím horším.“ A Argo si právě za svoje venkovské hrdinství všedního dne zasloužil letošní Statečné psí srdce.

Vítěz kategorie: Spící srdce – In memoriam

Zórinka, příběh který žije století

Přestože pomáhají napříč staletími, v dějepise se o nich nepíše. Příkladem je příběh fenky Zórinky, která díky své bdělosti zachránila dva dospělé a čtyři děti a v rodině se na ni vzpomíná už celých sto let! Vše se odehrálo někdy mezi lety 1912 a 1914. Tehdy se topilo v kamnech a večer se ulévaly uhlíky vodou, aby plamen zhasl. „Jednoho dne babička uhlíky špatně ulila a několik málo z nich pořád sálalo teplem. Nikdo si toho ale nevšiml a celá rodina – matka Marie, otec Josef a čtyři děti – se uložila ke spaní. Uhlíky doutnaly a jejich kouř se brzy vyvalil ven a zaplnil celou místnost, ve které rodina spala,“ popisuje rodinný příběh Lucie Vostrá. Zadušení kouřem přitom bývalo v době, kdy se takto topilo, častou příčinou tragédií. Jenže tentokrát zasáhla Zórinka. Začala štěkat a tahala z otce rodiny příkrývku. Probudil se a Zórinka ho začala postrkovat ven z po-

koje. Pak se vrhla na přikrývku babičky. Vzbuzení dospělí se pak již postarali o ostatní. A tak statečná Zórinka zachránila život šesti lidem. „Celá rodina se s ní na památku hned druhý den nechala vyfotit a babička má tu fotografii ještě někde schovanou,“ vypráví Lucie Vostrá. A Zórinka si po sto letech, in memoriam, vysloužila Statečné psí srdce

Vítěz kategorie: Pomáhající srdce – dlouhodobě pomáhající psi

Sindy dodává sílu

Slova majitelky čtyřleté fenky australského ovčáka jménem Sindy hovoří za vše. „Je mi 40 let a bohužel jsem onemocněla rakovinou, mám metastázy na mozkou, plicích a kostech a moje fenka je to nej, co mě mohlo potkat,“ říká Dana Kumberová. Sindy jí pomáhá nejen nošením věcí či podáváním spadlých předmětů. „Hlavně mi drží moji psychiku. Je u mě, když je mi špatně po chemoterapii, to se mnou sdílí i postel. Člověku hned lépe, když vedle vás někdo leží a dotýká se vás svým studeným čumáčkem. A když je mi dobře, trávíme spolu čas venku, takže nemám čas přemýšlet nad touto zrádnou nemocí. Proto se mi daří svoji situaci zvládat velmi dobře, a za to vděčím svojí rodině a hlavně své fence Sindy.“ To jsou slova, která asi není nutné komentovat. Tím spíš, že Sindy pomáhá nejen své majitelce, ale cvičí se také na canisterapeutku a už se těší do terénu mezi postižené lidi, kteří také potřebují její pomoc. A k tomu jí Statečné psí srdce dopomáhej.

Cena partnerů

Fido – signální pes

Fido je signální pes. S touto specializací je v ČR první po dlouhé době. Fido pomáhá neslyšící mamince malé Amálky. Fido rozeznává pláč probuzené Amálky a upozorní na něj Kristinu, která se tak může věnovat jiné práci. Hlásit přichází SMS, jedoucí auto, zvonícího pošťáka nebo nenadálou návštěvu za dveřmi je také běžnou součástí jeho práce. Fido je výjimečný tým, že s radostí plní nejen úkoly psa signálního a asistenčního, ale i canisterapeutického. Elektronické pomůcky pro neslyšící sice není potřeba venčit a krmit, ale zato neumožňují pohlázení jemných psích uší a pohled do laskavých hnědých očí. A jelikož láska, a ta psí zcela určitě, prochází žaludkem, tak se partneri ankety Statečné psí srdce ze společnosti Vafo rozhodli věnovat Fidovi ocenění v podobě superpremiového krmiva Brit na celý příští rok. ■

Text a foto: red

